

Albert Dénes.

Kilencvenhat éves korában húnyt el csendesen. A gazdasági pályán működött egész életén keresztül s talán innen magyarázható testi és lelki frissége, amelyet életének csaknem a végéig megőrzött.

Szántott, vetett és aratott s aratásának gyümölcséből nemcsak magát elégitette ki, hanem másokat is, az özvegyeket, az árvákat és nélkülözőket, a rokonokat, jóbarátokat és az anyaszentegyházat, amelynek, mint jószágai igazgatója, hosszas ideig példátlan becsületes és hívséges szolgája volt. A kötelesség teljesítés mintaképe.

Egy régi nemzedék tipikus megtestesítője, akinek egész élete és minden érzése összeforrott unitáriusságával, akinek szeme fellángolt és hangja erőteljesebbé lett mindig, ha alkalom adódott, hogy hite és egyháza mellett bizonyosságot tehessen. Ezt a bizonyosságot nemcsak szóval és munkával, hanem jó cselekedettel is tette.

Mintaszerű házasságban élt ezelőtt 6 évvel elhunyt áldott lelkű nejevel, Szigethy Cs. Bertával, több, mint 50 éven keresztül. Gyermekek nem volt, de szeretetük, jószáguk és önfeláldozó, segítő kezük kiterjedt a rokonok és jóbarátok gyermekeseregére s mindenkire, aki barátságukat kereste. Vendégszerető és bőkezű házuk nyitva állott minden jó ember számára s nemzedékek beszélhetnének arról a sok jótéteményről, amelyben tőlük részesültek. Temetése január 28-án volt Kolozsvárt. Legyen áldott emlékezete.

Varga Béla.

Hiszek a gyermekben.

Az emberi nyelvnek nincs egyetlen szava, mely olyan sokat jelentene, mint e rövid szó: bölcső.

A primitív képzelet egy örökké mozgó kis alkotmánnyá ácsolta össze, de folytonos mozgása nyugalmat jelent, mert benne a pihenés. Pihen a benne ringó csöppnyi kis jószág és megpihen az anya, ki feléje hajlik. De e megpihenés minden drága perce új álmokat ébreszt az anyai szívben, mert a bölcső beteljesülés és újrazékdés, cél és nekiindulás, jutalom és ígéret, véges voltunk egyetlen vigasza, mert a végtelenség megérezését hozza.

Ösztönös áhitattal állunk meg minden bölcső előtt, mert minden újszülött testet öltött reménység és mi anyák mind, kivétel nélkül szentül hisszük, hogy a mi gyermekünk csak jóra és szépre született, boldog lesz és mindenkit csak boldoggá fog tenni! Oh, ha mindaz valóra válna, amit mi anyák kisdedeink bölcsőinél vágyva óhajtunk! Mentől több szomorúság jutott nekünk osztályrészül, annál derüesebbé képzeljük élete folyását, mentől kegyetlenebbül bánt velünk az élet, annál égőbb epekedéssel reméljük, hogy az isteni kegyelem rátekint ártatlan magzatunkra és ösztönösen bízó hittel *hiszünk a gyermekben!*

* * *

Min' en helyes alapon álló női szervezkedés megszervezett anyaiság és így minden népjóléti munkát vállaló nőgyesület első gondja és legszentebb feladata: a gyermekek gyámolítása.

Ennen Key hivatott tollából származik a „társadalmi anyaság” fogalma. És valamint minden egyes anya, úgy a „társadalmi anyaság” jegyében összefogó nők is, kiket vajmi gyakran súlyos feladatok elé állít szociális lelkiismeretük sugallatára vállalt munkájuk, boldog megpihenés perceit élvezik, valahányszor egészséges kisdetek bölcsői felé hajolhatnak.